

всичкото връме на нейното издаване, начиная отъ 1880 година. Най-напредъ той е билъ съредакторъ съ И. Ев. Гешова, а отъ края на 1889 год. билъ е поканенъ за постояненъ сътрудникъ на *Марица* С. С. Бобчевъ. Отъ 1882 год. Маджаровъ и Бобчевъ, сж били редактори на „*Марица*“ до спиранието ѝ.

Годишния абонаментъ на в. „*Марица*“ е билъ 25 франка въ злато въ началото; а послѣ 7 русли нови за въ Пловдивъ, 8 рубли за цѣло Българско, 30 лева за Влашко и Сърбия, а 35 лева за чужбина.

Освѣнъ главнитъ редактори в. „*Марица*“ ималъ постоянни кореспонденти отъ София, отъ които единъ е билъ Хр. Костантиновъ и сътрудници въ разни връмна: Д. Бързицовъ, Д. П. Минковъ, Петър Анастасовъ, покойният Юрд. С. Бобчевъ, Д-ръ Данчевъ и други.

В. „*Марица*“ съдържаше постоянни отдѣли: уводни статии, дневни новини, новини изъ княжеството, дописки, книжнина и просвѣщение, сѫдебно-юридически бѣлѣжки, славянски отдѣлъ, вънкашенъ отдѣлъ, разни, смѣсь и най-послѣ телеграмми.

В. „*Марица*“ въ началото се е печаталъ въ печатницата на Янко С. Ковачевъ. Въ първо връме въ „*Марица*“ е имало официалентъ отдѣлъ, въ който сж се печатали распорежданията на Императорския Русски Комисарь въ България. При това трѣбва да се приложи, че дълго връме, една част отъ „*Марица*“ е съдържала статии на френски езикъ, назначението на които е било да направи достаини за чужденците нуждитѣ на южно-българското население, тѣхнитѣ стрѣмления и аспирации, както и тѣхнитѣ права, било споредъ Берлинский договоръ, било споредъ Органическия Уставъ. Тъзи французска част особено е прѣнесла полза, когато засѣдаваше въ Пловдивъ международната европейска комисия, която уреди особенъ Органически Уставъ на Источна Румелия.

Който иска да изучи по единъ вѣренъ начинъ историческия и културенъ животъ на нашето отечество прѣзъ връмето на този периодъ, т. е. отъ освобождението ни до съединението, съ всичкитѣ подробности, би трѣбвало непрѣменно да си послужи съ в. „*Марица*.“ Въ него систематически е имало отдѣлъ за княжественнитѣ работи. Издателтъ на „*Марица*“ г. Хр. Г. Дановъ не е жалилъ никакви срѣдства, за да има постоянни кореспонденти и най-малко поне единъ въ София, който е съобщавалъ за всичко, което се е вършило въ Княжеството въ законодателно, учебно-книжовно, административно и всѣко отношение. Разискванията въ Румелийското Областно